

๗ ๓.๔. 2541

103654

การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประทีป แสงส่อง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2541

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ทางจดหมายไปรษณีย์ไปรษณีย์

ผู้พบเห็นกรุณานำส่งสำนักหอสมุดด้วย จักรพันธ์วงศ์

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

.....
(อาจารย์ ดร.โสภาค วิริยธิน) ประธานกรรมการ

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์รัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....
(อาจารย์ ดร.โสภาค วิริยธิน) ประธานกรรมการ

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์รัตน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.อาคม วัชรสง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

.....
(อาจารย์ ดร.อาคม วัชรสง) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 2/...เดือน...พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.โสภาค วิริยธิน ประธานคณะกรรมการ รองศาสตราจารย์
ดร.ธีรภูมิ ประทุมพรรัตน์ คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้เป็น
อย่างย้ง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.อาคม วัคไธสง อาจารย์อเนตต์ ประสาสน์กุล และ
อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมารักดี ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวทางและคำแนะนำที่เป็น
ประโยชน์ต่อการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาช่วยเหลือ
ในการตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนในจังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือ
ตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณคุณสังกร รักชูชื่น คุณวันทนี สุวาสดีธรรม และคุณสุธน แก้วบุตร
ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ สุดท้ายนี้ขอขอบคุณคุณยีนดี แสงส่อง ที่เป็นกำลังใจและให้ความ
ช่วยเหลือจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงจะเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตา
แก่บิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ประทีป แสงส่อง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	การบริหาร	7
	กระบวนการบริหาร	8
	ความหมายของหลักสูตร	10
	การบริหารหลักสูตร	11
	กระบวนการบริหารหลักสูตร	11
	การเตรียมการใช้หลักสูตร	12
	การดำเนินการใช้หลักสูตร	15
	การประเมินผลการใช้หลักสูตร	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
	งานวิจัยภายในประเทศ	20
	งานวิจัยต่างประเทศ	23

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
	วิธีสร้างเครื่องมือ	27
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	28
	การวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	44
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	44
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	44
	การวิเคราะห์ข้อมูล	46
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	อภิปรายผล	48
	ข้อเสนอแนะ	53
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	53
	บรรณานุกรม	54

ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก. การคำนวณเกณฑ์มาตรฐานอัตราค่าจ้างข้าราชการครู ในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	63
ภาคผนวก ข. แบบสอบถาม	67
ภาคผนวก ค. ตาราง 9 - 12	79
ภาคผนวก ง. หนังสือขอความอนุเคราะห์	86
บทคัดย่อ	91
ประวัติย่อของผู้วิจัย	97

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์
และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน 26
- 2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตาม
ประสบการณ์ของผู้บริหาร และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน . 33
- 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหาร
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดสงขลา 34
- 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหาร
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดสงขลา ตามตัวแปรประสบการณ์ของผู้บริหาร 35
- 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหาร
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดสงขลา ตามตัวแปรจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน 36
- 6 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา
ตามตัวแปรประสบการณ์ของผู้บริหาร 37
- 7 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา
ตามตัวแปรจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน 39

8	แสดงการจัดลำดับความถี่ของข้อเสนอนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สงขลา	40
9	ระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ด้านการเตรียมการใช้ หลักสูตร เป็นรายชื่อ	80
10	ระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ด้านการดำเนินการ ใช้หลักสูตร เป็นรายชื่อ	82
11	ระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ด้านการประเมินผล การใช้หลักสูตร เป็นรายชื่อ	83
12	แสดงคำอธิบายจำแนกของแบบสอบถาม เป็นรายชื่อ	84

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติ ย่อมทำได้โดยสะดวกราบรื่นได้ผลแน่นอนและรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2530 : 88 ; อ้างอิงมาจาก พระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นภารกิจหลักของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 2)

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นหลักและหัวใจของการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา (กรมวิชาการ. 2538 : คำนำ) เนื่องจากว่า หลักสูตรจะนำไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 38) ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้หลักสูตร และในขณะเดียวกันผู้บริหารสถานศึกษา ก็จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารหลักสูตร เพื่อจะได้ดำเนินการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร (อุทัย บุญประเสริฐ. 2538 : 87)

กรมวิชาการ (2535 : 181) ได้สรุปผลการประเมินการใช้หลักสูตร พบว่า การเตรียมความพร้อมของโรงเรียนยังมีปัญหาด้านการจัดข้อมูลพื้นฐานและการประชาสัมพันธ์ หลักสูตร ส่วนด้านการบริหารหลักสูตร มีปัญหาเรื่องการจัดหาวิชาเลือกท้องถิ่น และการนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2537 : 20) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาในการปฏิบัติตามแนวการดำเนินการของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่า การจัดการเรียนการสอนไม่ได้ยืดหยุ่นตามความต้องการของท้องถิ่น โรงเรียนมากกว่าร้อยละ 60 ยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม คือ การบรรยาย การอธิบาย นอกจากนี้ยังพบว่า คุณลักษณะด้านจริยธรรมของนักเรียนไม่ได้พัฒนาขึ้น และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 : 1) ได้ประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับประเทศ พบว่า คุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษา ยังไม่ได้มาตรฐานตามที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังใช้วิธีการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีได้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ในส่วนของ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา (2538 : 228 - 229) ได้สรุปผลการประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาทักษะ ซึ่งประกอบด้วยวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ยังต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย มีพื้นฐานความรู้ที่ต่ำลง ซึ่ง อาภา บุญช่วย (2537 : 17) อธิบายว่า หลักสูตรเป็นเพียงโครงการ แผนงาน แนวทางในการปฏิบัติ ดังนั้นจะต้องอาศัยผู้บริหารและครูอาจารย์ในการนำหลักสูตรไปเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเด็กหรือเยาวชนให้เกิดความรู้ เจตคติ และทักษะตามที่กำหนด ซึ่งจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีสาเหตุมาจากผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ไม่สามารถนำหลักสูตรมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวพันเชื่อมโยงกันระหว่างหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ก็เช่นเดียวกัน จำเป็นจะต้องใช้ปัจจัยการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุ และวิธีการต่าง ๆ ในการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ เจตคติ และทักษะตามที่หลักสูตรกำหนด ดังนั้น การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่

กำหนด ก็น่าจะมีสาเหตุมาจากการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการบริหารหลักสูตรโดยตรง จึงต้องการที่จะศึกษาวิจัยว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในประเด็นใดบ้าง เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาให้บรรลุเจตนารมณ์ของประเทศไทยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีความแตกต่างกันในด้านประสบการณ์และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน
3. เพื่อทราบข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ในการวางแผนพัฒนาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และอาจเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเรื่องการบริหารหลักสูตรในระดับอื่น ๆ อีกด้วย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าการบริหารที่เกี่ยวกับการวางแผน การควบคุม การกำกับ การตรวจสอบ การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ตามแนวความคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 60) คือ

- 1.1 การเตรียมการใช้หลักสูตร
- 1.2 การดำเนินการใช้หลักสูตร
- 1.3 การประเมินผลการใช้หลักสูตร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ในปีการศึกษา 2538 จำนวน 486 คน และกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 214 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) จำแนกตามประสบการณ์ และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน แล้วสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกเป็น

3.1.1 ประสบการณ์ของผู้บริหาร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

3.1.1.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี

3.1.1.2 ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3.1.2 จำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

3.1.2.1 จำนวนห้องเรียนต่ำกว่า 12 ห้องเรียน

3.1.2.2 จำนวนห้องเรียนตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่

3.2.1 ปัญหาการเตรียมการใช้หลักสูตร

3.2.2 ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตร

3.2.3 ปัญหาการประเมินผลการใช้หลักสูตร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการบริหารหลักสูตร หมายถึง อุปสรรคหรือเหตุขัดข้องที่ทำให้การปฏิบัติงานการใช้หลักสูตรไม่บรรลุตามจุดหมาย หลักการ และแนวดำเนินการของหลักสูตร ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การควบคุม กำกับ การตรวจสอบ การประเมินผล ในด้านการเตรียมความพร้อมการใช้หลักสูตร การดำเนินการใช้หลักสูตร และการประเมินผล การใช้หลักสูตร

2. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครู ตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการโรงเรียน ตลอดจนผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

3. การเตรียมการใช้หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับการวางแผน จัดเตรียมปัจจัยสนับสนุนการดำเนินการใช้หลักสูตร ได้แก่ การตรวจสอบหลักสูตรแม่บท การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมความพร้อมของบุคลากร การเตรียมอาคารสถานที่ การเตรียมสื่อ วัสดุการสอน และการเตรียมงบประมาณ

4. การดำเนินการใช้หลักสูตร หมายถึง การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ได้แก่ การประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครูและแผนการสอน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดฝึกภาคปฏิบัติ

5. การประเมินผลการใช้หลักสูตร หมายถึง การตรวจสอบการใช้หลักสูตรว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่ เพื่อนำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

6. จำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน หมายถึง การจัดห้องเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามมติ ก.ค. ครั้งที่ 7/2538 เพื่อกำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการครูสายงานบริหารในสถานศึกษา (ดูภาคผนวก ก.)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสาระสำคัญประกอบด้วย การบริหาร กระบวนการบริหาร ความหมายของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร กระบวนการบริหารหลักสูตร การเตรียมการใช้หลักสูตร การดำเนินการใช้หลักสูตร การประเมินผลการใช้หลักสูตร ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศและต่างประเทศ ตามลำดับ

การบริหาร

นักวิชาการด้านการบริหารได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการบริหารไว้ดังต่อไปนี้

เซอร์จิโอแวนนี (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Sergiovanni, 1985 : 5) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า เป็นกระบวนการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนซิมอน (บุญเสริม กาญจโรจน์, 2536 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Simon, 1976 : 3) อธิบายว่า การบริหาร คือ ศิลปะการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน โอเวนส์ และสตีเนนอฟ (วิชิต เต็มนิล, 2535 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Owens and Stienhoff, 1976 : 6) กล่าวว่า การบริหาร คือ การปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลและกลุ่มบุคคล เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย ทวีล เกื้อกูลวงศ์ (2530 : 17) ให้ทัศนะว่า การบริหาร คือ การแก้ปัญหาขององค์การให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งอาจจะทำในรูปของการตัดสินใจหรือปฏิบัติงานก็ได้ เอกชัย กี่สุขพันธุ์ (2531 : 1) กล่าวว่า การบริหาร คือ กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2532 : 6) สรุปว่า การบริหาร เป็นการบริการแขนงหนึ่งที่จะช่วยนำให้กลุ่มบุคคลร่วมกันกระทำการกิจให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 3) อธิบายว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วม

ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 59) สรุปว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่จะทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยใช้กระบวนการบริหาร ได้แก่ การวางแผน การอำนวยการ การประสานงาน การติดต่อ และการประเมินผลการปฏิบัติ และ สมยศ นาวิก (2536 : 18) ได้นิยามว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการของการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การควบคุม กำลังความพยายามของสมาชิกขององค์การ และการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จขององค์การ

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เข้าใจว่า การบริหารเป็นกิจกรรมของบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่มีร่วมกันดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวจะต้องอาศัยปัจจัยการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุและวิธีการ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กระบวนการบริหาร

การดำเนินงานหรือการแก้ปัญหาสิ่งใด ๆ ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ต่างมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน หรือการแก้ปัญหา หรือมีกระบวนการในการบริหาร ซึ่ง ฟาโยล (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Fayol) ได้เสนอกระบวนการบริหารงานไว้ห้าประการ คือ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การบังคับบัญชา (commanding) การประสานงาน (co-ordinating) และการควบคุม (controlling) ส่วน กุลิก (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 59 ; อ้างอิงมาจาก Gulick. 1936 : 13) ได้กำหนดกระบวนการบริหารไว้เจ็ดประการ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า "POSDCORB" ซึ่งได้มาจากอักษรตัวหน้าของคำต่อไปนี้ คือ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การจัดบุคลากร (staffing) การอำนวยการ (directing) การประสานงาน (co-ordinating) การรายงาน

(reporting) และการจัดงบประมาณ (budgeting) แคมป์เบล และเกรก (มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Campbell and Gregg. 1957
 : 35) ส่วน สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (บุญเสริม กาญ์โรจน์. 2536
 : 16 ; อ้างอิงมาจาก American Association of School Administrators.
 1955 : 17) ได้อธิบายว่า กระบวนการบริหารควรประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้ การ
 วางแผน การสรรหาทรัพยากร การกระตุ้นหรือส่งเสริม การประสานงาน และการ
 ประเมินผลงาน และ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 53)
 ได้ให้แนวการบริหารโรงเรียนแก่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดว่า กระบวนการ
 การบริหารโรงเรียนควรประกอบไปด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ การวางแผน การ
 ดำเนินงาน และการประเมินผลงาน โดยอธิบายเพิ่มเติมว่า การวางแผน คือ การ
 กำหนดล่วงหน้าในเรื่องของเป้าหมาย วิธีดำเนินการ ทางเลือกและผลที่คาดว่าจะได้รับ
 ในอนาคต ส่วนการดำเนินงาน คือ การปฏิบัติตามแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
 ซึ่งการดำเนินงานส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการสั่งการ การควบคุม การนิเทศ เพื่อให้
 เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ส่วนการประเมินผลงาน คือ การเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมาย
 และผลที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งกำหนดไว้ในแผนที่ว่า มีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด โดย
 ปกติ หากพบว่าการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ เป้าหมายที่วางไว้กับผลที่ได้รับจะต้อง
 ใกล้เคียงกัน หากผลที่ได้รับต่ำกว่าหรือสูงกว่าเป้าหมายมาก ในการวางแผนครั้งต่อไปจะ
 ต้องมีการศึกษาว่าทำไมจึงได้แตกต่างจากเป้าหมายที่วางไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เข้าใจว่า กระบวนการบริหาร เป็นลำดับขั้นตอนการ
 ดำเนินงานร่วมกันให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งมีขั้นตอนการวางแผน การดำเนินงาน
 ตามแผน และการประเมินผลงาน โดยเฉพาะในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำเป็นจะต้องปฏิบัติตามแนวทางที่
 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร หมายถึง ศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการ และการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มุ่งหมายไว้ และรวมไปถึงแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 40 - 41) ส่วน ทาบา (ควงใจ เรื่องแสง, 2536 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Tabá, 1962 : 11) นิยามว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทุกอย่างที่โรงเรียนจัดให้นักเรียน เพื่อให้เด็กเรียนมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข ธารง บัวศรี (2531 : 6) อธิบายว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ แรมสมร อยู่สถาพร (2533 : 3) ให้ทัศนะว่า หลักสูตร หมายถึง โครงการการศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียน เพื่อพัฒนาเด็กเรียนให้เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม และมีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2533 : 78) ได้สรุปว่า หลักสูตร มีความหมายสองระดับ กล่าวคือ ความหมายในระดับชาติ หมายถึง โครงการให้การศึกษ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ส่วนความหมายในระดับโรงเรียน หมายถึง ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน เพื่อให้เด็กเรียนมีความรู้ความสามารถตามที่โรงเรียนกำหนดไว้ และ กฤษณา คุณารักษ์ (2535 : 2) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ โครงการหรือแผนอันประกอบด้วยหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ตามจุดหมายที่วางไว้

จากที่กล่าวแล้วข้างต้น ทำให้พิจารณาได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ เจตคติ และทักษะ ตามที่สังคมต้องการ

การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 67) สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 129) ได้อธิบายว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรมาใช้ในการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด นิพนธ์ ภูริฉาย (2528 : 16) สรุปว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การวางแผนการใช้ทรัพยากรการบริหารที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานด้านหลักสูตรให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ ประชาคม จันทรชิต (2533 : 27) ได้สรุปว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลร่วมมือกันปฏิบัติงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ และ สมมาศ ทองร่วง (2537 : 10) สรุปว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการใช้ทรัพยากรการบริหารเพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งได้นำมากล่าวแล้วข้างต้น เป็นที่เข้าใจว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการใช้ทรัพยากรการบริหาร ซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุ และการจัดการ เพื่อนำหลักสูตรมาพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ เจตคติ และทักษะตามที่สังคมต้องการ

กระบวนการบริหารหลักสูตร

กระบวนการบริหารหลักสูตร หมายถึง ขั้นตอนการบริหารหลักสูตร ซึ่ง สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 158) กล่าวว่า กระบวนการบริหารหลักสูตรมี 3 ขั้นตอน คือ การวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร ชำรง บัวศรี (2531 : 276 - 293) ให้ทัศนะว่า กระบวนการบริหารหลักสูตร มี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ การเตรียมการก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ การตรวจสอบความพร้อม และการบริหารงานการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ อานาจ จันทรแป้น (2532 :

111 - 118) ได้เสนอแนวทางการบริหารหลักสูตร โดยใช้รูปแบบ SPIE (situation analysis planning implementation evaluation) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ขั้นที่หนึ่ง การวิเคราะห์สถานการณ์ หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ขั้นที่สอง การวางแผน หมายถึง การใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สถานการณ์มาวางแผนและจัดโครงการต่าง ๆ ขั้นที่สาม การดำเนินการ หมายถึง การดำเนินการตามแผนหรือโครงการที่วางไว้ และขั้นที่สี่ การประเมินโครงการและรายงานผล หมายถึง การประเมินโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ส่วน กรมวิชาการ (2535 : 10) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ให้แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรว่า มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนงานทั่วไป การจัดทำแผนงานวิชาการ การดำเนินการตามแผน และการประเมินผลการดำเนินงาน สำหรับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 60) ได้กำหนดขั้นตอนการบริหารหลักสูตรไว้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่หนึ่ง การเตรียมการใช้หลักสูตร ขั้นตอนที่สอง การดำเนินการใช้หลักสูตร และขั้นตอนที่สาม การประเมินผลการใช้หลักสูตร

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้พิจารณาได้ว่า กระบวนการบริหารหลักสูตร หมายถึง ขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ เจตคติ และทักษะ ตามที่สังคมต้องการ ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอนคือ การเตรียมการใช้หลักสูตร การดำเนินการใช้หลักสูตร และการประเมินผลการใช้หลักสูตร ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ในขอบเขตของปัญหาการบริหารหลักสูตรใน 3 ขั้นตอนที่กล่าวมา และต่อจากนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของขั้นตอนการบริหารหลักสูตรตามลำดับดังนี้

การเตรียมการใช้หลักสูตร

การเตรียมการใช้หลักสูตร หมายถึง การวางแผนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 61) และได้กล่าวถึงการเตรียมการของโรงเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับ

1. การวางแผนศึกษาหลักสูตรแม่บทก่อนการนำใบ้ โรงเรียนจะต้องตรวจสอบดูว่าวัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โครงสร้าง เนื้อหาวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอน และสื่อการสอนเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนหรือไม่ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 61) เช่นเดียวกับ ชำรง บัวศรี (2531 : 272) ได้อธิบายว่า โรงเรียนควรตรวจสอบความพร้อมของหลักสูตรแม่บทก่อนการนำหลักสูตรใบ้ นอกจากนี้ มะเดื่อ เสมอ (2533 : 18 - 19) ยังกล่าวว่า โรงเรียนควรศึกษาหลักสูตรให้ชัดเจนในเรื่องของหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง แนวการดำเนินงานใช้หลักสูตร เพื่อจะได้จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครอง ตลอดจนสภาพชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่น

2. การวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนการนำใบ้เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องหลักสูตรจะมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร นับตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสามารถทำได้หลายรูปแบบ ได้แก่ การออกเอกสาร สิ่งพิมพ์ การใช้สื่อมวลชน การประชุมสัมมนา (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 61) เช่นเดียวกับ ชำรง บัวศรี (2531 : 206) ซึ่งอธิบายว่า เป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ และผู้ปกครอง สามารถประชาสัมพันธ์ได้ในลักษณะการใช้สื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และเอกสารสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2538 : 35) ได้เสนอให้โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยวิธีการประชุมผู้ปกครอง แจกเอกสารหลักสูตรแก่ชุมชน และออกชี้แจงกับผู้ปกครอง

3. การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน ความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำหลักสูตรใบ้ขึ้นอยู่กับบุคลากรเหล่านี้ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรได้จัดเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสามารถจัดกระทำได้โดยวิธีการประชุม การสัมมนา และการผลิตเอกสารวิธีการนำหลักสูตรใบ้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 62 - 63) ชำรง บัวศรี (2531 : 267 - 269) เสนอว่า การเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน ควร

เน้นที่ทักษะการสอน ศิษยานิเทศที่จะต้องวิเคราะห์ว่า หลักสูตรมีผลต่อการนิเทศการศึกษาอย่างไร และผู้บริหารโรงเรียนจะต้องควบคุม กำกับ แนะนำและส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำหลักสูตรไปใช้ได้ตามเจตนารมณ์ นอกจากนี้ มะเตือ เสมมา (2533 : 18 - 19) เพิ่มเติมว่า บุคลากรในโรงเรียนจะต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และ กรมวิชาการ (2538 : 36 - 37) ได้เสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมของบุคลากรว่า ต้องมีการชี้แจงครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล รวมทั้งให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาหลักสูตรด้วยตนเอง ตลอดจนจะต้องมีการจัดเตรียมบุคลากรให้เหมาะสม และ เพียงพอ

4. การวางแผนด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ การจัดเตรียมอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด และสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน ไว้ให้พร้อมก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 64) นอกจากนี้ สัจด์ อุทรานันท์ (2532 : 266) เสนอแนะว่า ควรจัดเตรียมห้องสมุดสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ห้องแนะแนว

5. การวางแผนจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอน ควรมีการวางแผนเรื่องการจัดซื้อจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนไว้ล่วงหน้า ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ให้กับครูผู้สอนด้วย (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 63 - 64) ชำรง บัวศรี (2531 : 270) กล่าวว่า ควรจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อม และจะต้องคำนึงถึงสภาพท้องถิ่นของโรงเรียนด้วยว่ามีน้ำประปา ไฟฟ้า วัฒนธรรม ความเชื่อที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษหรือไม่ และ กรมวิชาการ (2538 : 37) เสนอแนวทางในเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์ว่า โรงเรียนจะต้องสำรวจความต้องการการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ แล้ววางแผนดำเนินการจัดหา จัดซื้อ จัดทำ ต่อจากนั้นจึงดำเนินการตามแผนที่วางไว้ เพื่อจะได้สื่อวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ และสอดคล้องกับความต้องการ

6. การวางแผนด้านงบประมาณ จะต้องวางแผนการของงบประมาณสนับสนุน เพราะ งบประมาณเป็นตัวบ่งชี้ว่า จะทำให้หลักสูตรประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 64) ชำรง บัวศรี (2531 : 271) ได้เสนอแนะว่า ในการเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่ายจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าและคาดการณ์ไว้ด้วยว่า ถ้าหาก

ไม่ได้รับงบประมาณตามที่วางแผนไว้จะทําอย่างไร โดยเฉพาะโรงเรียนของรัฐ นอกจากนี้ยังเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การวางแผนงบประมาณจะต้องอาศัยความรอบคอบ ซึ่งปัญหาของการวางแผนงบประมาณคือจะใช้เงินอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด

จากเอกสารข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การเตรียมการใช้หลักสูตร หมายถึง การวางแผนใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในโรงเรียนให้สามารถนำหลักสูตรมาใช้ไปสู่เป้าหมายการจัดการศึกษาได้อย่างแท้จริง ซึ่งประกอบไปด้วย การวางแผนศึกษาหลักสูตรแม่บท การวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การวางแผนด้านอาคารสถานที่ การวางแผนจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนและการวางแผนด้านงบประมาณ การบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ดังกีดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ก็เช่นเดียวกัน ก็จะต้องวางแผนในเรื่องดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้เกิดความพร้อมในการนำหลักสูตรมาใช้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพสมตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรอย่างแท้จริง

การดำเนินการใช้หลักสูตร

การดำเนินการใช้หลักสูตร หมายถึง การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ซึ่งจะมีฝ่ายต่าง ๆ ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ ฝ่ายปฏิบัติการหลักสูตร ฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตร การดำเนินการใช้หลักสูตรผู้บริหารโรงเรียนมีภารกิจจะต้องปฏิบัติดังนี้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 65)

1. การอำนวยการจัดประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในหลักสูตร (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 65) ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแนะนำครูภายในโรงเรียนในด้านเอกสารหลักสูตร (สัจจิต อุทราเนที. 2532 : 267) และ กรมวิชาการ (2538 : 39) เพิ่มเติมว่า โรงเรียนควรกำหนดแผนการประชุมชี้แจงครูและบุคลากรในโรงเรียนให้เข้าใจในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

2. การกำกับ ดูแลการปฐมนิเทศนักเรียน เป็นการชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งควรจะได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ลักษณะเนื้อหาวิชา โครงสร้าง จำนวนหน่วยกิต วิชาเลือก วิชาบังคับ เพื่อให้นักเรียนได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับ

หลักสูตร และสามารถปรับตัวเกี่ยวกับการศึกษา (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 65)

3. การกำกับ ดูแลการจัดทำคู่มือครูและแผนการสอน เพื่อเป็นการทำให้ครูได้มีคู่มือเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และเพื่อให้แปลงหลักสูตรไปสู่การสอนได้อย่างสัมฤทธิ์ผล (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 65) นอกจากนี้ อำภา บุญช่วย (2537 : 26 - 30) ได้เพิ่มเติมว่า เป็นการนำเอาเอกสารหลักสูตรไปสู่ภาคปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนให้มากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องตีความมุ่งหมายของหลักสูตรว่า จะสอนใคร ระดับไหน อย่างไร และต้องการให้เกิดอะไรขึ้นกับผู้เรียน หลังจากนั้นจึงจัดทำแผนการสอน และบันทึกการสอนประจำวัน

4. การกำกับ ดูแลการจัดตารางสอน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องศึกษาองค์ประกอบในการจัดตารางสอน ได้แก่ รายวิชาในหลักสูตร ห้องเรียน เวลาเรียน ผู้เรียน และครูผู้สอน (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 65 - 66) กิติมา ปริศิติกุล (2532 : 62) ได้เสนอแนะวิธีการจัดตารางสอนว่า จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละวิชา วิชาที่ใช้ความคิดมากไม่ควรใช้เวลาเรียนติดกัน ส่วนวิชาที่เน้นการปฏิบัติควรจัดเวลาให้มากขึ้นกว่าปกติ เวลาเรียนในตอนเช้าให้มากกว่าตอนบ่าย และควรเฉลี่ยเวลาผู้สอนให้เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535 : 22) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดเตรียมตารางสอน เพื่อเป็นการวางแผนการใช้ทรัพยากรของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยคำนึงถึงรายวิชาในหลักสูตร ห้องเรียน เวลา ผู้สอนและผู้เรียน สิ่งดังกล่าวจะช่วยให้การจัดการตารางสอนทำได้ง่ายขึ้น และช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการเรียน การลงทะเบียนเรียน และการกำหนดครูผู้สอน

5. การควบคุมการจัดครูเข้าสอน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องควบคุมดูแลในการจัดครูเข้าสอน โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบและภารกิจอื่น ๆ ของครู (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 66) สัจจิต อุทรานันท์ (2532 : 269) สรุปว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้ใช้หลักสูตร สามารถดำเนินการสอนให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร นอกจากนี้ วิชัย ศิสสระ (2535 : 99) ยังอธิบายเพิ่มเติมว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องดูแลให้ครูได้มีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอน โดยการจัดทำแผนการสอน และ อาภา บุญช่วย (2537 : 29) กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอนว่าเป็นขั้นตอนสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะครูเป็นตัวจักรสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องให้ความรู้ ความสะดวก ให้ความสำคัญและให้กำลังใจแก่ครู เพื่อให้การสอนของครูบังเกิดผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

6. การอำนวยความสะดวกในการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และความสะดวกสบายทางกายภาพ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 66) เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดเตรียมเอกสารหลักสูตร การจัดหางบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งการให้บริการทางวิชาการแก่ครูในโรงเรียน (สังัด อุทรานันท์, 2532 : 268) วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535 : 20) ให้ความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดบริการเอกสารหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกจากนี้ วิชัย ดิสรุระ (2535 : 99) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน แหล่งเสริมความรู้ ประสบการณ์ การเรียนการสอน เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ อาภา บุญช่วย (2537 : 29) ได้อธิบายการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกว่า เป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคำนึงถึงว่าเหมาะสมกับการนำหลักสูตรไปใช้หรือไม่ โดยเฉพาะในเรื่องของขนาดห้องเรียน จำนวนนักเรียน ห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน เอกสารหลักสูตร และงบประมาณ

7. กำกับดูแลการจัดฝึกภาคปฏิบัติ เป็นการฝึกงานให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนอาจจะกระทำได้โดยการจัดฝึกภาคปฏิบัติในสถานศึกษา และการจัดฝึกภาคปฏิบัตินอกสถานศึกษา (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 66) วิชัย ดิสรุระ (2535 : 102) ให้ความเห็นว่า การจัดฝึกภาคปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรง เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป และ กรมวิชาการ (2538 : 52) ให้นแนวทางแก่ผู้บริหารโรงเรียนว่า ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถจากการปฏิบัติจริง เพื่อ

เพิ่มพูนความรู้ ทักษะในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา บุคลิกภาพ และอาชีพ

เอกสารที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เข้าใจว่า การดำเนินการใช้หลักสูตร หมายถึง การนำหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติในโรงเรียนให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องปฏิบัติภารกิจด้านการอำนวยการ ควบคุม กำกับ และดูแลตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ การประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครูและแผนการสอน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดฝึกภาคปฏิบัติ ซึ่งก็เช่นเดียวกันกับการดำเนินการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่จะต้องมีภารกิจด้านการอำนวยการ ควบคุม กำกับ และดูแลในเรื่อง การประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครูและแผนการสอน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อให้การนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การประเมินผลการใช้หลักสูตร

การประเมินผลการใช้หลักสูตร หมายถึง การตรวจสอบว่า เมื่อนำหลักสูตรไปใช้ ผลของการใช้หลักสูตรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หลักสูตรหรือไม่ เพื่อจะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรต่อไป (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 66) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532 : 11) ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรว่า ผู้บริหารควรติดตาม กำกับ ดูแลอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการประเมินผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ การให้ครูรายงานเป็นระยะ ๆ การให้ครูมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การจดบันทึกรวบรวมรายงานไว้เป็นหลักฐาน และการนำผลไปปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ส่วน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535 : 25 - 28) อธิบายว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร คือการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่าการปฏิบัติจริงนั้นได้ผลใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งการประเมินผลการใช้หลักสูตรมีกระบวนการดังต่อไปนี้ คือ การวางแผนการประเมินผลการใช้หลักสูตร การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงานข้อมูล นอกจากนี้ ยังอธิบายเพิ่มเติมว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตรสามารถประเมินได้จากเอกสารหลักสูตร ระบบหลักสูตร ระบบการบริหารหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน กระบวนการสอนของครู และการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา กาญจนา कुमारกี (2535 : 147 - 148) ให้ทัศนะว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร เป็นขั้นตอนที่จะขาดเสียมิได้ เพราะผลที่ได้รับจะเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สะท้อนให้เห็นพัฒนาการและความก้าวหน้าของการนำหลักสูตรไปใช้ ว่าบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และ กรมวิชาการ (2538 : 42) อธิบายว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นกระบวนการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อจะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และได้ให้แนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรว่า ผู้บริหารจะต้องจัดประชุม สรุปผลการดำเนินงานของกลุ่มและฝ่ายต่าง ๆ เมื่อสิ้นปีการศึกษา จะต้องเผยแพร่ผลงานให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนชุมชนได้รับทราบ มีการนำผลการดำเนินงานมาใช้เพื่อวางแผนการดำเนินงานของปีต่อไป และจะต้องติดตามผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

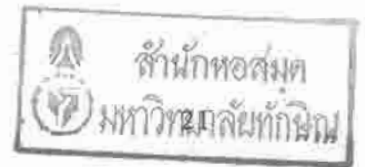
จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร หมายถึง กระบวนการการตรวจสอบ ติดตามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกอื่น ๆ ที่ดีกว่าเดิม ซึ่งจะส่งผลให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินผลการใช้หลักสูตรประณมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ก็เช่นเดียวกัน จำเป็นจะต้องมีการประเมินผลการใช้หลักสูตร ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนสามารถใช้วิธีการประเมินผลหลาย ๆ วิธี ได้แก่ การประเมินผลเอกสารหลักสูตร ระบบหลักสูตร การบริหารหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน กระบวนการสอนของครู ตลอดจนการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กิตติศักดิ์ เปรมสุข (2524 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตาก มีปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารต่างกัน พบว่า มีปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิพนธ์ ภูริณาย (2528 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนบริหารหลักสูตร ในด้านการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาเป็นปัจจัยประกอบการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อย ส่วนในด้านภาระหน้าที่ของโรงเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดงบประมาณเพื่อการเรียนการสอน การจัดแนะแนว การจัดซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมนักเรียน และการจัดให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกัน ประสึก พ่อล้วน (2530 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน รวมทั้งงานส่งเสริมการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกันกับ สิโรตม์ มยุรภักดิ์ (2531 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน

ม/พ
372.12012
25471
2541 ค.5

การประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานส่งเสริมการสอน และงานประชุมอบรมทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตรงกันกับผลงานวิจัยของ ชีระภาพ แก้วสีขาว (2532 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ วีระ เสาวโกมุท (2533 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารหลักสูตร การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และการสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนการบริการหลักสูตรให้ความสนใจ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่าการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน เสถียร ยะระเชิด (2535 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการการนิเทศการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีความต้องการการนิเทศการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมาก ครูโรงเรียนประถมศึกษาที่ทำการสอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการศึกษา เกี่ยวกับด้านหลักสูตรแม่บทและกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และครูโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมการใช้หลักสูตร
 ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กับครูที่ไม่ผ่านการฝึกอบรม
 มีความต้องการการนิเทศการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อมา สมชาย วรกิจเกษมกุล (2536 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การ
 ติดตามการปฏิบัติการใช้หลักสูตรของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด
 เพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ มีทัศนะว่า การปฏิบัติการใช้หลักสูตรในโรงเรียน
 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนที่
 บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิวัฒน์ สัมฤทธิ์เวชกุล (2537 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหา
 การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ใน
 ทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร
 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 7 และ 8 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารงานวิชาการ
 และผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับ
 ปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในด้านบุคลากร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียน
 การสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับ
 ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารงาน
 วิชาการและผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกัน
 ประภาส สดุดี (2537 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ความต้องการการนิเทศการศึกษา
 เกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษาไปใช้ ของพนักงานครูเทศบาล ในเขตการศึกษา 11
 ผลการวิจัยพบว่า พนักงานครูเทศบาลที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน คือ ต่ำกว่า 6 ปี
 และตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป มีความต้องการการนิเทศการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถม
 ศึกษาไปใช้ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน
 พบว่า มีความต้องการการนิเทศการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษาไปใช้ไม่
 แตกต่างกันเช่นกัน และ สายสวัสดิ์ วิลากุล (2537 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการ
 บริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม

สามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี มีปัญหาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรตามตัวแปรขนาดโรงเรียนพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก มีปัญหาการบริหารหลักสูตรมากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การเตรียมความพร้อมของโรงเรียน การดำเนินการใช้หลักสูตรในโรงเรียน และการประเมินผลการใช้หลักสูตร

งานวิจัยในประเทศ

แลนเจนบัค (สมมาศ ทองร่วง. 2537 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Langenbach. 1972 : 35 - 38) วิจัยเรื่อง เจตคติของครูที่มีต่อการใช้และการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร จะมีเจตคติทางบวกต่อการใช้หลักสูตรและการวางแผนหลักสูตร มากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์หรือไม่มีส่วนร่วม ต่อมา เรแกน และลีทวูด (สมมาศ ทองร่วง. 2537 : 27 ; อ้างอิงมาจาก Regan and Leithwood. 1974 : 10 - 64) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรสำเร็จรูปสำหรับนักเรียนอนุบาลในเมืองออนตาริโอ ประเทศแคนาดา โดยใช้วิธีการสังเกต สัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรสำเร็จรูปสำหรับนักเรียนอนุบาล มีดังต่อไปนี้ ปัจจัยเกี่ยวกับครู ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เจตคติต่อหลักสูตร และปรัชญาหลักสูตร ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ ความชัดเจนในหลักสูตร การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติ การเผยแพร่แนวความคิดแนวปฏิบัติ การนิเทศและติดตามผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร และการนิเทศติดตามผล ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ นิสัยและความสามารถของผู้เรียน เจตคติของผู้เรียนต่อกิจกรรมหลักสูตร และปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ เจตคติของผู้ปกครองต่อหลักสูตร นอกจากนี้ ยูเนสโก (วิวัฒน์ สัมฤทธิ์เวชชาภัย. 2534 : 27 ; อ้างอิงมาจาก UNESCO. 1978 : 66) ซึ่งสรุปปัญหาการใช้หลักสูตร

ของบางประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งได้แก่ ประเทศอัฟกานิสถาน บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และศรีลังกา ว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดการประสานงานที่กระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตรของครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมครูเกี่ยวกับหลักสูตรขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลนเอกสาร หลักสูตร ตำราเรียนไม่ทันสมัย ขาดแคลนหนังสืออ่านประกอบ และศูนย์พัฒนาหลักสูตร ขาดการวางแผนที่ดีในการนำหลักสูตรไปใช้ อิงลิช และ สเตฟฟี (สายสวาสดี วิไลกุล. 2537 : 69 ; อ้างอิงมาจาก English and Steffy. 1983 : 29 - 32) ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างระหว่างการสร้างหรือการออกแบบหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนออกแบบการสร้างหลักสูตรกับการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีความแตกต่างกัน การสร้างหลักสูตรเป็นการทำเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามเป้าหมาย ซึ่งองค์ประกอบหลายประการอาจจะยังไม่สัมพันธ์กันอย่างเต็มที่ ส่วนการนำหลักสูตรไปใช้นั้นจะต้องสัมพันธ์กับการบริหารหลักสูตร จะต้องมีการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน และ ไดมูซิโอ (Dimuzio. 1990 : 3803 - A) ได้ค้นคว้าวิจัยเรื่อง ขนาดของโรงเรียน บรรยากาศในโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในมลรัฐนิวยอร์ก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านและคณิตศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาค้นคว้าผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ทำให้พิจารณาได้ว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ และที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตร ทั้งแตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมีปัญหาการบริหารหลักสูตรแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในงานวิจัยนี้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ และที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้เป็นการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ในครั้งนี้ จะกล่าวถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีสร้างเครื่องมือ วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ในปีงบประมาณ 2538 จำนวน 486 คน สุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 214 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปรประสบการณ์และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน แล้วสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก ตามรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์และจำนวน
ห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ตัวแปร	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ประสบการณ์		
ต่ำกว่า 10 ปี	185	82
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	301	132
รวม	486	214
จำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน		
ต่ำกว่า 12 ห้องเรียน	374	164
ตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป	112	50
รวม	486	214

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัย
สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็นสามตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น
แบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ภายใต้อะไร 3 องค์ประกอบ คือ การเตรียมการใช้หลักสูตร จำนวน 10 ข้อ การดำเนินการใช้หลักสูตร จำนวน 13 ข้อ การประเมินผล การใช้หลักสูตร จำนวน 7 ข้อ รวม 30 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ซึ่งกำหนดค่าคะแนน เป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามแนวความคิดของ ไคเคิร์ท (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2534 : 107 - 110 ; อ้างอิงมาจาก Likert)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open-ended question)

วิธีสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าแนวคิดในการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่องานวิจัยนี้
2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอคณะกรรมการควบคุมปริมาณพันธั ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และรับการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ นายประกอบ มณีโรจน์ ศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา นายสามารถ บุญทอง ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอสะทิงพระ จังหวัดสงขลา และนายเฉลิม แสงสุวรรณ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านห้วยโธน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) แล้วนำกลับมาแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (try-out) กับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

5. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปตรวจสอบให้คะแนน คำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ได้ค่าอำนาจจำแนกสูงกว่า 1.75 ทุกข้อ (รายละเอียดดูในภาคผนวก ค.) และคำนวณหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9640

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาได้ ไปแสดงต่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขออนุญาตแนะนำตัวจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ไปแสดงต่อหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ในจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยกำหนดเวลาที่ใช้ในการส่งแบบสอบถามไป-กลับ เป็นเวลา 15 วัน
4. รวบรวมแบบสอบถามกลับคืน เพื่อดำเนินการจัดกระทำข้อมูลสำหรับการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดและคัดเลือกไว้เฉพาะที่มีความสมบูรณ์
2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยคำร้อยละ

3. ตรวจหาให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 2 ตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับปัญหาเ็นน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ถ้าทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับปัญหาน้อย ให้ 2 คะแนน

ถ้าทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับปัญหามากกลาง ให้ 3 คะแนน

ถ้าทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับปัญหามาก ให้ 4 คะแนน

ถ้าทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับปัญหามากที่สุด ให้ 5 คะแนน

4. คำนวณหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามแต่ละองค์ประกอบการบริหารหลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย
ตามแนวความคิดของ เบสต์ (Best. 1977 : 184) ดังนี้

1.0000 - 2.3333 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2.3334 - 3.6667 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3.6668 - 5.0000 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5. คำนวณหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อดูความกระจายของข้อมูล

6. ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ และจำนวนห้องเรียนใน
โรงเรียนที่ปฏิบัติงานต่างกัน โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test)

7. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 โดยการแจกแจงความถี่ แล้ว
จัดอันดับ เพื่อนำเสนอเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺
(statistical package for social sciences / personal computer-
plus) สำหรับค่าสถิติต่อไปนี้

1. ค่าร้อยละ (percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (mean)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient)
5. ค่าที (t-test)

(ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2534 : 97 - 155)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับคือ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาการบริหาร หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

- N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample size)
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (mean)
- SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t-distribution)
- P แทน ความน่าจะเป็น (probability)
- * แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์ของผู้บริหาร และจำนวนห้องเรียน ในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 4 ผลการประมวลข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม ปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวนตามประสบการณ์ของผู้บริหาร และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถามได้รับคืน	ร้อยละ
ประสบการณ์ของผู้บริหาร			
ต่ำกว่า 10 ปี	82	82	100.00
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	132	132	100.00
รวม	214	214	100.00
จำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน			
ต่ำกว่า 12 ห้องเรียน	164	164	100.00
ตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป	50	50	100.00
รวม	214	214	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า แบบสอบถามที่ส่งให้ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 214 ฉบับ ได้รับคืน 214 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยจำแนกตามประสบการณ์ของผู้บริหารได้ดังนี้ ต่ำกว่า 10 ปี 82 ชุด ได้รับคืน 82 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป 132 ชุด ได้รับคืน 132 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 และจำแนกตามจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงานได้ดังนี้ ต่ำกว่า 12 ห้องเรียน 164 ชุด ได้รับคืน 164 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป 50 ชุด ได้รับคืน 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปรากฏตามตาราง 3 - 5

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ปัญหาการบริหารหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1. การเตรียมการใช้หลักสูตร	2.7650	.6621	ปานกลาง
2. การดำเนินการใช้หลักสูตร	2.8199	.8173	ปานกลาง
3. การประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.7897	.8232	ปานกลาง
รวม	2.7945	.7196	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง (ดูรายละเอียดรายข้อภาคผนวก ค. ตาราง 9 - 12)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรประสมการณ์ของผู้บริหาร

ประเด็นการบริหารหลักสูตร	ประสมการณ์ของผู้บริหาร					
	ต่ำกว่า 10 ปี N = 82			ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป N = 132		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ปัญหา
1. การเตรียมการใช้หลักสูตร	2.8939	.7572	ปานกลาง	2.6848	.5843	ปานกลาง
2. การดำเนินการใช้หลักสูตร	2.9906	.9050	ปานกลาง	2.7139	.7417	ปานกลาง
3. การประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.9878	.8206	ปานกลาง	2.6667	.8036	ปานกลาง
รวม	2.9577	.8001	ปานกลาง	2.6932	.6473	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสมการณ์ต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ประเด็นการบริหารหลักสูตร	จำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน					
	ต่ำกว่า 12 ห้องเรียน N = 164			ตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป N = 50		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ปัญหา
1. การเตรียมการใช้หลักสูตร	2.7744	.6466	ปานกลาง	2.7340	.7167	ปานกลาง
2. การดำเนินการใช้หลักสูตร	2.8377	.8085	ปานกลาง	2.7615	.8512	ปานกลาง
3. การประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.7970	.8027	ปานกลาง	2.7657	.8955	ปานกลาง
รวม	2.8071	.7018	ปานกลาง	2.7533	.7810	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนต่ำกว่า 12 ห้องเรียน และตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์ของผู้บริหาร และจำนวนห้องเรียน ในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน ปรากฏตามตาราง 6 - 7

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรประสบการณ์ของผู้บริหาร

ปัญหาการบริหารหลักสูตร	ประสบการณ์ของผู้บริหาร				t	P
	ต่ำกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป			
	N = 82		N = 132			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การเตรียมการใช้หลักสูตร	2.8939	.7572	2.6848	.5843	2.14	0.034*
2. การดำเนินการใช้หลักสูตร	2.9906	.9050	2.7139	.7417	2.33	0.021*
3. การประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.9878	.8206	2.6667	.8036	2.81	0.006**
เฉลี่ย	2.9577	.8001	2.6932	.6473	2.52	0.013*

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน (ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี กับที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป) มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า มีปัญหาด้านการเตรียมการใช้หลักสูตรและการดำเนินการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ปัญหาการบริหารหลักสูตร	จำนวนห้องเรียนในโรงเรียน ที่ปฏิบัติงาน				t	P
	ต่ำกว่า 12 ห้องเรียน N = 164		ตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป N = 50			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การเตรียมการใช้หลักสูตร	2.7744	.6466	2.7340	.7167	.38	.707
2. การดำเนินการใช้หลักสูตร	2.8377	.8085	2.7615	.8512	.58	.565
3. การประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.7970	.8027	2.7657	.8955	.24	.814
เฉลี่ย	2.8071	.7018	2.7533	.7810	.46	.645

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนแตกต่างกัน มีปัญหา การบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดย ภาพรวมและรายองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการประมวลข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปรากฏตามตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการจัดลำดับความถี่ของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
	<u>การเตรียมการใช้หลักสูตร</u>	153
1	ควรจัดประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนในเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	42
2	ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองเข้าใจอย่างชัดเจน	31
3	ควรเตรียมอาคารเรียน อาคารประกอบให้พร้อมกับการจัดการเรียนการสอน	19
4	ควรเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	18
5	ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมความพร้อมของโรงเรียน ก่อนการใช้หลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น	15
6	ควรวิเคราะห์สภาพปัจจุบันความต้องการของชุมชนก่อนการใช้หลักสูตร	9
7	สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติควรจัดสรรอัตราค่าจ้างครูให้โรงเรียนครบตามกรอบอัตราค่าจ้าง	8
8	ควรจัดประชุมนิเทศผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนการใช้หลักสูตร	4
9	ควรพัฒนาเจตคติของผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ ให้ยอมรับการเปลี่ยนแปลง	1

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
10	ผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ และกรรมการศึกษา ควรร่วมกัน วิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำหลักสูตร	1
	<u>การดำเนินการนำหลักสูตร</u>	184
1	ผู้บริหารโรงเรียนควรควบคุม ติดตามและให้ความช่วยเหลือการจัด การเรียนการสอนของครูอาจารย์	41
2	ควรพัฒนางานนิเทศภายในโรงเรียน	40
3	ควรจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรให้เพียงพอ	25
4	ควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	20
5	ควรพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ โดยการฝึกอบรม สัมมนา หรือศึกษาดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการ นำหลักสูตร	18
6	ควรหามาตรการจูงใจให้ครูอาจารย์สนใจศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร	14
7	ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารในระดับอำเภอหรือจังหวัด ควรติดตามผล การดำเนินการนำหลักสูตรอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง	11
8	ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการนำหลักสูตรให้มากขึ้น	9
9	ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้น	3
10	ควรเปิดโอกาสให้กรรมการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการนำหลักสูตร	2
11	ควรพัฒนาห้องสมุดเพื่อสนับสนุนการดำเนินการนำหลักสูตร	1

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
	<u>การประเมินผลการใช้หลักสูตร</u>	136
1	ควรประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	34
2	ควรเน้นการประเมินผลเพื่อการพัฒนาให้มากขึ้น	31
3	ควรกำหนดรูปแบบ เครื่องมือ และ เกณฑ์การประเมินผลการใช้หลักสูตร	19
4	ควรเปิดโอกาสให้กรรมการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้หลักสูตร	17
5	ควรรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรให้ชุมชนทราบ	11
6	ควรรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรให้ครูอาจารย์ทราบ	9
7	ควรพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในเรื่องการประเมินผลการใช้หลักสูตร	7
8	ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการประเมินผลการใช้หลักสูตร	3
9	ควรแต่งตั้งคณะกรรมการในการประเมินผลการใช้หลักสูตร	2
10	สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้โรงเรียนเมื่อโรงเรียนแจ้งปัญหาอุปสรรคให้ทราบ	1
11	ควรใช้รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรหลาย ๆ วิธี	1
12	ควรติดตามผลนักเรียนเป็นรายบุคคล	1

จากตาราง 8 ผลการจัดระดับความถี่ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า องค์กรประกอบการดำเนินการใช้หลักสูตรสูงกว่าองค์กรประกอบการเตรียมการใช้หลักสูตร และองค์กรประกอบการประเมินผลการใช้หลักสูตร ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความถี่ของแต่ละด้าน พบว่า องค์กรประกอบการเตรียมการใช้หลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา เสนอแนะว่า ควรจัดประชุม สัมมนาผู้บริหารโรงเรียนในเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) สูงกว่าประเด็นอื่น ๆ ส่วนองค์กรประกอบการดำเนินการใช้หลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนได้เสนอแนะว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรควบคุม ติดตามและให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์ สูงกว่าประเด็นอื่น ๆ และองค์กรประกอบการประเมินผลการใช้หลักสูตร เสนอแนะว่า ควรประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง สูงกว่าประเด็นอื่น ๆ

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา บทนี้กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ตามลำดับ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีความแตกต่างกันในด้านประสิทธิภาพ และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน และเพื่อทราบข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2538 จำนวน 214 คน จากประชากร 486 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ภายใต้อำนาจของคณะกรรมการ การเตรียม การใช้หลักสูตร จำนวน 10 ข้อ การดำเนินการใช้หลักสูตร จำนวน 13 ข้อ และการ ประเมินผลการใช้หลักสูตร จำนวนเจ็ดข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา (รายละเอียดดูในภาคผนวก ข.)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) และรับข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นได้นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งไม่มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจหาคะแนน วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ได้ค่าอำนาจจำแนกที่สูงกว่า 1.75 ทุกข้อ (ดูภาคผนวก ค.) และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9640 ซึ่งถือว่าเป็นค่าความเชื่อมั่นที่สูงและเชื่อถือได้ จึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ไปยังผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ไปแสดงต่อหัวหน้าการประถมศึกษา อำเภอและกิ่งอำเภอ ในจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือและอนุญาตให้ตอบแบบสอบถาม และรวบรวมส่งคืนผู้วิจัย ปรากฏว่า แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 214 ชุด ได้รับคืน 214 ชุด (ร้อยละ 100) เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 214 ชุด (ร้อยละ 100)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมา
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (statistical package for the social sciences / personal computer-plus)

2.1 หาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์
ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้

2.2 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เพื่อทราบระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

2.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อดูความกระจายของข้อมูล

2.4 ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบ
ระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จำแนก
ตามประสบการณ์ของผู้บริหาร และจำนวนห้องเรียนที่ปฏิบัติงาน

3. แจกแจงความถี่ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 แล้วจัดอันดับ เพื่อนำ
เสนอเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดสงขลา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา
มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า มีปัญหาด้านการเตรียมการใช้หลักสูตร และการดำเนินการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน

4. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แต่ละองค์ประกอบในห้าอันดับแรก ได้แก่ องค์ประกอบ การเตรียมการใช้หลักสูตร เสนอแนะว่า ควรจัดประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ในเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองเข้าใจอย่างชัดเจน ควรเตรียมอาคารเรียน อาคารประกอบให้พร้อมกับการจัดการเรียนการสอน ควรเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ และควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมความพร้อมของโรงเรียนก่อนการใช้หลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น องค์ประกอบ การดำเนินการใช้หลักสูตร เสนอแนะว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรควบคุม ติดตามและให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ควรพัฒนางานนิเทศภายในโรงเรียน ควรจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรให้เพียงพอ ควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และควรพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ โดยการฝึกอบรม สัมมนา หรือศึกษาดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการใช้หลักสูตร และองค์ประกอบ การประเมินผลการใช้หลักสูตร เสนอแนะว่า ควรประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ควรเน้นการประเมินผลเพื่อการพัฒนาให้มากขึ้น ควรกำหนดรูปแบบ เครื่องมือ และเกณฑ์

การประเมินผลการใช้หลักสูตร ควรเปิดโอกาสให้กรรมการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้หลักสูตร และควรรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรให้ชุมชนทราบ

อภิปรายผล

ผลการวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ เปรมสุข (2524 : บทคัดย่อ) ซึ่งวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดตาก มีปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีระภาพ แก้วสีขาว (2532 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สายสวาสดี วิไลกุล (2537 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี มีปัญหาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ด้านการเตรียมการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (พ.ศ. 2533) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีข้อจำกัดในเรื่องการจัดสรรงบประมาณเพื่อฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ ประกอบความไม่พร้อมด้านอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกงาน และสภาพแวดล้อมทั่วไปในโรงเรียน การจัดหาสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย ยังกระทำได้น้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการจัดเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ แผนการสอน และเอกสารอื่น ๆ ยังไม่เพียงพอ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534 : 20) สรุปปัญหา อุปสรรคของการนำหลักสูตรไปใช้ว่า ระยะเวลาในการเตรียมการ การประสานงานเพื่อพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ทำได้จำกัด จึงน่าจะมีประโยชน์ ถ้าสำนักงานงบประมาณได้จัดสรรเงินงบประมาณให้มากขึ้น และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติควรได้จัดประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ครูอาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) อีกประการหนึ่ง ในการดำเนินการใช้หลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะหัวหน้าหน่วยงานอาจจะขาดความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นการควบคุม เทคนิคการช่วยเหลือครูอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอน จึงน่าจะลดปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา ให้ไม่น้อยกว่าที่เป็นอยู่ ถ้าผู้บริหารระดับอำเภอและจังหวัดกำกับให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาได้แสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยการศึกษาต่อ และปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่ได้เสนอแนะไว้แบบสอบถามปลายเปิดว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรควบคุม ติดตามและให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ซึ่ง อานา บุญช่วย (2537 : 64) ได้อธิบายว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการนำหลักสูตรไปใช้ว่า จะต้องเป็นผู้ควบคุม ตรวจสอบ กำกับ นิเทศ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน การจัดอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่ อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ควรดำเนินการให้มากกว่านี้ ผู้บริหารควรจัดระบบการทำข้อมูล สารสนเทศ จัด

ระบบเครือข่ายความรู้ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา นอกจากนี้จะเป็นเพราะว่า ขาดการประเมินผลการใช้หลักสูตรไม่ได้ ผลการประเมินมาใช้ในการบริหาร ซึ่ง ฤทธา รัตนา (2527 : 1021) อธิบายความจำเป็นของการประเมินผลว่า เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เมื่อผู้บริหารโรงเรียนได้รับการรายงานผลการประเมินผลจะต้องวินิจฉัย ตัดสินใจที่จะแก้ปัญหา พัฒนาให้งานมีประสิทธิภาพหรือก้าวหน้ายิ่งขึ้น จึงไปจะเป็นประโยชน์ ถ้าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่เสนอแนะไว้แบบสอบถามปลายเปิดว่า ควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไปใช้ในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม บัณฑิตกล่าวที่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ก็จะเป็นเพราะว่า บัณฑิตกล่าวยังไม่เป็นปัญหาที่รุนแรงนัก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้พยายามจัดอบรมผู้บริหารในการเข้าสู่ตำแหน่งใหม่ และกระทรวงศึกษาธิการได้มีโครงการปฏิบัติการศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ควรที่จะเลือกดำเนินการตามลำดับความสำคัญ เพื่อจะได้พัฒนาการจัดการบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่าจะมีปัญหาน้อยกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า มีปัญหาการเตรียมการใช้หลักสูตร และการดำเนินการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการประเมินผลหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และตรงกับผลงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ เบรมสุข (2524 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ประภาส สกุลดี (2537 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ความต้องการนิเทศการศึกษา เกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษาไปใช้ของพนักงานครูเทศบาล ในเขตการศึกษา 11 ผลการวิจัยพบว่า พนักงานครูเทศบาลที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความต้องการนิเทศการศึกษา เกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษาไปใช้ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้ น่าจะชี้ได้ว่า ประสบการณ์ของผู้บริหาร เป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แตกต่างกัน โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ($\bar{X} = 2.9577$) มากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.6932$) ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก มีความเข้าใจในแนวการปฏิบัติงานของโรงเรียน ผ่านการปฏิบัติงานมานานมาก ก่อให้เกิดความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะ (สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา, 2538 : 14) สอดคล้องกับ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2530 : 49) มีความเห็นว่า ประสบการณ์ตรงที่ได้จากการปฏิบัติงาน เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่มีคุณค่าต่อผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ กุลธน ธนาพงศ์ธร (2534 : 25) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเชี่ยวชาญแนวทางการปฏิบัติงาน เป็นอย่างดี เปรียบเสมือนต้นทุนของหน่วยงาน เนื่องจากหน่วยงานไม่ต้องเป็นภาระที่จะต้องคอยชี้แจง แนะนำวิธีการปฏิบัติงาน อีกประการหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากมีเทคนิคการบริหารค่อนข้างสูง มีการวางแผนที่ดี ทำให้มีปัญหาน้อยกว่า ดังนั้น น่าจะมีประโยชน์ ถ้าสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งแต่ละสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน มีการโยกย้าย เปลี่ยนสถานที่ทำงานอย่างต่อเนื่อง และมีระบบการอบรมที่เพิ่มความรู้แก่ผู้บริหาร

3. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ แต่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วีระเสาวภุมภ์ (2533 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิวัฒน์ สัมฤทธิ์เวชธานี (2537 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 7 และ 8 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไม่แตกต่างกัน ชัดแจ้งกับงานวิจัยของ สายสวาสดี วิไลกุล (2537 : บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารหลักสูตรมัศึกษานับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการบริหารหลักสูตรมัศึกษานับปรับปรุง พ.ศ. 2533 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยนี้ชี้แนะวิธีการบริหารว่า ตัวแปรจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงานมิได้เป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แตกต่างกันอย่างใด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันภารกิจงานวิชาการ ไม่ว่าขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ภาระงานเกี่ยวกับวิชาการ เช่น การวางแผน การนิเทศ การประเมินผล ไม่ค่อยแตกต่างกัน อีกประการหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะว่า การได้รับงบประมาณใกล้เคียงกัน วัสดุ ครุภัณฑ์ ได้รับไม่ต่างกัน จึงทำให้มีปัญหการบริหารการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน จึงเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้บริหารในระดับอำเภอ จังหวัด กรม และกระทรวง ที่จะดำเนินการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยไม่ต้องคำนึงความแตกต่างของจำนวนห้องเรียนในโรงเรียน

ในการจัดสรรงบประมาณการบริหารงานอื่นที่กระทำอยู่ให้ทำต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ที่กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ควรพัฒนางานนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ควรจัดประชุม สัมมนาผู้บริหารโรงเรียนเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการควบคุม ติดตาม และให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์
3. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และกรมวิชาการ ควรประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้นำผลการประเมินผลไปพัฒนาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาความคิดเห็นของกรรมการศึกษาที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา
2. ศึกษาความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

บรรณานุกรม

- กฤษฎา โธภาสวัสดิ์. การวางแผนและการประเมินผลงาน. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์
การพิมพ์, 2527.
- กาญจนา คุณารักษ์. หลักสูตรและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2535.
- การประถมศึกษาจังหวัดสงขลา, สำนักงาน. รายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537. สงขลา : สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสงขลา, 2538.
- กิติมา ปรีดีติลล. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรพิพม์,
2532.
- กิตติศักดิ์ เปรมสุข. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ตาก. ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก,
2524. อัดสำเนา.
- กุลชน ธนาพงศ์ธร. "ประโยชน์และการบริการ," วารสารพัฒนบริหารศาสตร์. 31(5) :
25 : กรกฎาคม - กันยายน 2534.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ชุดฝึกอบรมผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร
สถานศึกษา เล่ม 11. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ, 2532.
- _____. แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533). กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ, 2534.
- _____. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์,
2530.
- _____. รายงานสรุปผลและแผนการดำเนินงาน สปช. 2530 - 2539. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. "การศึกษาสภาพและปัญหาในการปฏิบัติตาม
แนวดำเนินการของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,"
ข่าวสารวิจัยทางการศึกษา. 18(2) : 20 ; ตุลาคม - พฤศจิกายน 2537.

คุณากร กมล. การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533) ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด.
ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2536. ด้ายเอกสาร.

ดวงใจ เรืองแสง. ปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
บูรพา, 2536. ด้ายเอกสาร.

ถวิล เกื้อกูลวงศ์. การบริหารการศึกษาสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2530.
ธารง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : เอราวิ
การพิมพ์, 2531.

ธีระภาพ แก้วสีขาว. ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
กาฬสินธุ์. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2532. อัดสำเนา.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2534.

นิพนธ์ ภูริฉาย. การศึกษาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
ในปีการศึกษา 2527 ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2528. อัดสำเนา.

บุญเสริม กาญจโรจน์. การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2536. ด้ายเอกสาร.

ประชาคม จันทรชิต, การศึกษาค้นคว้าการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2530 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคใต้, วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.

ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2533. ถ่ายเอกสาร.

ประภาส สกฤตี, ความต้องการการนิเทศการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษาไปใช้
ของพนักงานครูเทศบาล ในเขตการศึกษา 11, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2537. ถ่ายเอกสาร.

ประยงค์ ชูรักษ์, การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อัดสำเนา.

ประทีป ผ่องส่วน, การศึกษาค้นคว้าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. อัดสำเนา.

ปราโมทย์ ศรีสมบัติ, การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. อัดสำเนา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต,
2535.

พัฒนาผู้บริหารการศึกษา, สถาบัน, คู่มือการฝึกอบรมผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนา
ผู้บริหารการศึกษา, 2538.

มะเดื่อ เสมอ(นามแฝง), "ภาระหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
ฉบับปรับปรุง," แนะแนว, 24(130) : 18 - 19 ; สิงหาคม - กันยายน
2533.

ยีนดี เงินสอาด, การศึกษาค้นคว้าการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดเทศบาลในจังหวัดตรัง, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อัดสำเนา.

แรมสมร อยู่สถาพร. การสร้างและการใช้หลักสูตรประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :

กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

วิชัย ดิสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2535.

วิชัย วงษ์ใหญ่. การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2535.

วิชาการ, กรม. การวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช

2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.

_____. คู่มือประเมินการใช้หลักสูตรด้วยตนเองของโรงเรียน. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538.

_____. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

_____. รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรปีการศึกษา 2533 ระดับประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2535.

_____. การวิจัยสังเคราะห์ กระบวนการหลักสูตร หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

วิจิต เต็มนิล. การศึกษานโยบายการบริหารงานระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง. ปรินิพนธ์

กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535. ถ่ายเอกสาร.

วิวัฒน์ สัมฤทธิ์วิชาลัย. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในทรรศนะของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหาร

โรงเรียนมัธยมศึกษาร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต

การศึกษา 7 และ 8. ปรินิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร,

2534. ถ่ายเอกสาร.

วีระ เสาวภุมพ. การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. ถ่ายเอกสาร.

ศิริชัย พงษ์วิชัย, การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์, พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สังัด อุทรานันท์, พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มิตรสยาม, 2532.

สมชาย วรกิจเกษมกุล, การติดตามการปฏิบัติงานการใช้หลักสูตรของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์, ปริณิฎานิพนธ์ กศ.ม., พิษณุโลก :
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536. ถ่ายเอกสาร.

สมมาศ ทองร่วง, ปัญหาการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาส
ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา,
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. บัณฑิต : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2537.
ถ่ายเอกสาร.

สมยศ นาวิการ, การบริหาร, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2536.

สันต์ ธรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
2527.

สายสวาสดี วิไลกุล, ปัญหาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี, ปริณิฎานิพนธ์
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2537.
ถ่ายเอกสาร.

สิทธิโชค วรานุสันติกุล, จิตวิทยาการบริหารองค์การ, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
อักษรบัณฑิต, 2530.

สิโรตม์ มยุรภักดิ์, การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี, ปริณิฎานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อดิสาเนา.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย, หลักและระบบการบริหารการศึกษา หนวยที่ 1 - 5,
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.

- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย, เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา
หน่วยที่ 1 - 6. พิมพ์ครั้งที่ 8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2533.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน
จำกัดภาพพิมพ์, 2534.
- เสถียร ยะระเชิด. ความต้องการการนิเทศการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้
ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.
ปริญญาโท กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม,
2535. ถ่ายเอกสาร.
- อรรธรรม รูปสูง. การวางแผนบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ จันทรแป้น. การพัฒนาลัทธิฐานทฤษฎีสู่การปฏิบัติระดับโรงเรียน. เชียงใหม่ :
ส.ทรัพย์การพิมพ์, 2532.
- อำมา บุญช่วย. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โร.เอส.พรินติ้งเฮาส์, 2537.
- อุทัย บุญประเสริฐ. การวางแผนและการจัดระบบแผนงานในโรงเรียน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์เอส. ดี. เพรส. 2538.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์
การพิมพ์, 2531.
- Best, John W. Research in Education. 3rd ed. New Jersey :
Prentice Hall, 1977.
- DiMuzio, Steven R. "School Size, School Climate and Student
Achievement in Secondary Schools of New York State,"
Dissertation Abstracts International. 50(12) : 3803 - A :
June, 1990.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities." Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 607 - 610 ; 1970.

ภาคผนวก ก.

การคำนวณเกณฑ์มาตรฐานอัตราค่าจ้างข้าราชการครูในสถานศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

การคำนวณเกณฑ์มาตรฐานอัตราค่าจ้างข้าราชการครูในสถานศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ที่ปรับปรุงใหม่) ตามมติ ก.ค. ครั้งที่ 7/2538
เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2538 ได้กำหนดรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดขนาดโรงเรียนจำแนกตามจำนวนนักเรียนเป็น 7 ขนาด ดังนี้

- 1.1 ขนาดที่ 1 $1 \leq 120$ คน
- 1.2 ขนาดที่ 2 ตั้งแต่ 121 - 300 คน
- 1.3 ขนาดที่ 3 ตั้งแต่ 301 - 600 คน
- 1.4 ขนาดที่ 4 ตั้งแต่ 601 - 900 คน
- 1.5 ขนาดที่ 5 ตั้งแต่ 901 - 1,200 คน
- 1.6 ขนาดที่ 6 ตั้งแต่ 1,201 - 1,500 คน
- 1.7 ขนาดที่ 7 $> 1,500$ คนขึ้นไป

2. โรงเรียนตามข้อ 1.1 กำหนดให้มีอัตราค่าจ้างข้าราชการครู ดังนี้

- 2.1 โรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 คน ให้จัดอัตราค่าจ้าง
ข้าราชการครูครบชั้นเรียน และให้ตัดเกลี่ยออกไป 2 ตำแหน่ง
- 2.2 โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 41 - 60 คน ให้จัดอัตราค่าจ้าง
ข้าราชการครูครบชั้นเรียน และให้ตัดเกลี่ยออกไป 1 ตำแหน่ง
- 2.3 โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 61 - 120 คน ให้คำนวณอัตราค่าจ้าง
ข้าราชการครูตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดในปัจจุบัน

3. โรงเรียนตามข้อ 1.2 - 1.7 กำหนดเงื่อนไขการจัดจำนวนนักเรียนต่อห้อง
ดังนี้

- 3.1 ระดับก่อนประถมศึกษา 30 : 1
- 3.2 ระดับประถมศึกษา 40 : 1
- 3.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 40 : 1

และตามข้อ 3.1 - 3.3 ถ้ามีจำนวนนักเรียนเศษ 10 คน ให้จัดเพิ่มได้อีก 1
ห้อง

3.4 กรณีโรงเรียนใดมีนักเรียนแต่ละระดับชั้น ไม่เป็นไปตามเกณฑ์การจัด
จำนวนนักเรียนต่อห้องตามข้อ 3.1 - 3.3 กำหนด ให้จัดจำนวนนักเรียนต่อห้องดังนี้

3.4.1 ระดับก่อนประถมศึกษา $\leq 39 : 1$

3.4.2 ระดับประถมศึกษา $\leq 49 : 1$

3.4.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น $\leq 49 : 1$

เมื่อจัดจำนวนนักเรียนต่อห้องตามข้อ 3 แล้ว ให้คำนวณอัตราค่าจ้าง
ข้าราชการครูตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดในปัจจุบัน

4. กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการครูสายงานบริหารในสถานศึกษา ดังนี้

4.1 โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 60 คนขึ้นไป ให้มีผู้บริหาร
โรงเรียนได้ 1 ตำแหน่ง สำหรับการจัดอัตราค่าจ้างข้าราชการครูตามข้อ 2 ในข้อ 2.1
และ 2.2 รวมตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนด้วย

4.2 โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนตั้งแต่ 12 - 17 ห้องเรียน ให้มีผู้ช่วย
ผู้บริหารโรงเรียนได้ 1 ตำแหน่ง

4.3 โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนตั้งแต่ 18 - 29 ห้องเรียน ให้มีผู้ช่วย
ผู้บริหารโรงเรียนได้ 2 ตำแหน่ง

4.4 โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนตั้งแต่ 30 - 41 ห้องเรียน ให้มีผู้ช่วย
ผู้บริหารโรงเรียนได้ 3 ตำแหน่ง

4.5 โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนตั้งแต่ 42 ห้องเรียนขึ้นไป ให้มีผู้ช่วย
ผู้บริหารโรงเรียนได้ 4 ตำแหน่ง

5. กำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงานการสอน 5 ชั่วโมง : สัปดาห์ และ
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงานการสอน 10 ชั่วโมง : สัปดาห์ : คน

6. กำหนดให้ครูสายงานการสอนปฏิบัติงานการสอนและงานส่งเสริมการสอน
35 ชั่วโมง : สัปดาห์ : คน

7. กำหนดอัตราส่วนข้าราชการครูต่อนักเรียนแต่ละระดับการศึกษา ดังนี้

7.1 ระดับก่อนประถมศึกษา 1 : 23

7.2 ระดับประถมศึกษา 1 : 25

7.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1 : 17

8. สูตรการคำนวณมาตรฐานอัตราค่าจ้างราชการครูในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด แยกเป็น 3 สูตร ในการคำนวณอัตราค่าจ้างราชการครูแต่ละสูตร ดำเนินการ 0.1 ขึ้นไป บัดเป็นจำนวนเต็ม 1 ดังนี้

8.1 สูตร การคำนวณอัตราค่าจ้างราชการครูระดับก่อนประถมศึกษา

$$\frac{\text{จำนวนห้องเรียน} \times (\text{จำนวนนักเรียน} : \text{ห้องเรียน}) + \text{จำนวนนักเรียนในระดับนี้ทั้งหมด}}{\text{อัตราส่วนครู : นักเรียน}} = 23$$

2

8.2 สูตร การคำนวณอัตราค่าจ้างราชการครูระดับประถมศึกษา

$$\frac{\text{จำนวนห้องเรียน} \times (\text{จำนวนนักเรียน} : \text{ห้องเรียน}) + \text{จำนวนนักเรียนในระดับนี้ทั้งหมด}}{\text{อัตราส่วนครู : นักเรียน}} = 25$$

2

8.3 สูตร การคำนวณอัตราค่าจ้างราชการครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

$$Y = \frac{mc}{c}$$

$$Y = \text{จำนวนครูสายงานการสอน}$$

$$m = \text{จำนวนคาบต่อสัปดาห์ (40 คาบ)}$$

$$a = \text{จำนวนห้องเรียน}$$

$$c = \text{จำนวนคาบสูงสุดของครูที่ทำการสอนต่อ 1 สัปดาห์ (20 คาบ)}$$

เพราะฉะนั้น อัตราค่าจ้างราชการครูทั้งโรงเรียน = 8.1 + 8.2 + 8.3

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษานโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสงขลา

ผู้วิจัย

ประทีป แสงส่อง

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

อาจารย์ ดร.โรสภาค วิริโยธิน

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ กรรมการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
2. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ส่งผลให้การวิจัยเชื่อถือได้และมีประโยชน์มากที่สุด
3. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนหนึ่งโรงเรียนใดโดยเฉพาะ แต่เป็นการศึกษาและเสนอผลการวิจัยในภาพรวมของทุกโรงเรียนในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จึงไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติราชการของท่านแต่ประการใด ข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำไปใช้เฉพาะการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ประทีป แสงส่อง

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. ประสบการณ์

☐ ต่ำกว่า 10 ปี

☐ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

สำหรับผู้วิจัย

[] 1

2. จำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

☐ ต่ำกว่า 12 ห้องเรียน

☐ ตั้งแต่ 12 ห้องเรียนขึ้นไป

[] 2

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

คำชี้แจง

กรุณา เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับปัญหาที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง ใน
สถานศึกษาของท่านเพียงช่องเดียว โดยกำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง มีปัญหอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีปัญหอยู่ในระดับน้อย
- 3 หมายถึง มีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง มีปัญหอยู่ในระดับมาก
- 5 หมายถึง มีปัญหอยู่ในระดับมากที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	กระบวนการบริหารหลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
		1	2	3	4	5	
	<u>การเตรียมการใช้หลักสูตร</u>						
0	การศึกษาหลักสูตรแม่บท	✓	...	...	...	...	[1]
00	การประชาสัมพันธ์หลักสูตร	...	✓	...	...	...	[1]

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาเรื่องการศึกษาหลักสูตรแม่บท
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 00 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาการประชาสัมพันธ์หลักสูตร
อยู่ในระดับน้อย

ข้อที่	กระบวนการบริหารหลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
		1	2	3	4	5	
	<u>การเตรียมการใช้หลักสูตร</u>						
1.	การวางแผนการเตรียมศึกษาหลักสูตรในด้าน โครงสร้างเนื้อหาก่อนการนำไปใช้ ในโรงเรียน						[3
2.	การวางแผนการเตรียมศึกษาหลักสูตรในด้าน วิธีการจัดการเรียนการสอนก่อนการนำไปใช้ ในโรงเรียน						[4
3.	การวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยการใช้ เอกสารสิ่งพิมพ์						[5
4.	การวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยการ ประชุมผู้ปกครอง						[6
5.	การวางแผนเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน						[7
6.	การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารโรงเรียน ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน						[8
7.	การวางแผนจัดห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่พร้อม สำหรับจัดการเรียนการสอน						[9
8.	การวางแผนจัดอาคารประกอบให้อยู่ในสภาพ ที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนและ การปฏิบัติกิจกรรม						[10

ข้อที่	กระบวนการบริหารหลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
		1	2	3	4	5	
9.	การวางแผนจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอน ให้เพียงพอตามความต้องการของครูผู้สอน ..	...	...	...	...	...	[]11
10.	การวางแผนของงบประมาณเพื่อการจัด การเรียนการสอนตามหลักสูตร	...	...	...	...	...	[]12
	<u>การดำเนินการใช้หลักสูตร</u>						
11.	การอำนวยความสะดวกให้จัดประชุมครูผู้สอนเพื่อชี้แจง เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	...	...	...	...	...	[]13
12.	การกำกับ ดูแลการปฐมนิเทศนักเรียน	...	...	...	...	...	[]14
13.	การตรวจสอบแผนการสอนก่อนการนำไปใช้ สอน	...	...	...	...	...	[]15
14.	การกำกับ ดูแลการจัดตารางสอนให้เหมาะสม กับครูผู้สอน	...	...	...	...	...	[]16
15.	การกำกับ ดูแลครูให้เข้าสอนตามที่ได้รับ มอบหมาย	...	...	...	...	...	[]17
16.	การดูแลควบคุมการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร	...	...	...	...	...	[]18
17.	การอำนวยความสะดวกด้านเอกสารหลักสูตร แก่ครูผู้สอน	...	...	...	...	...	[]19
18.	การอำนวยความสะดวกทางวิชาการแก่ครูผู้สอน	...	...	...	...	...	[]20

ข้อที่	กระบวนการบริหารหลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
		1	2	3	4	5	
19.	การอำนวยความสะดวกด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอน แก่ครูผู้สอน	...	...	...	...	...	[]21
20.	การควบคุม กำกับ ดูแลงบประมาณสนับสนุน การดำเนินการใช้หลักสูตร	...	...	...	...	...	[]22
21.	การอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่	...	...	...	...	...	[]23
22.	การกำกับ ดูแลให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร	...	...	...	...	...	[]24
23.	การกำกับ ดูแลให้นักเรียนได้ฝึกภาคปฏิบัติ	...	...	...	...	...	[]25
	<u>การประเมินผลการใช้หลักสูตร</u>						
24.	การดูแลควบคุมการสอนของครูผู้สอน	...	...	...	...	...	[]26
25.	การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน	...	...	...	...	...	[]27
26.	การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา	...	...	...	...	...	[]28
27.	การตรวจสอบข้อมูลจากการประเมินผล การใช้หลักสูตร	...	...	...	...	...	[]29
28.	การสรุปผลการดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน	...	...	...	...	...	[]30

ข้อที่	กระบวนการบริหารหลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
		1	2	3	4	5	
29.	การติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียน ให้ชุมชนทราบ						[]31
30.	การนำผลที่ได้จากการประเมินมาวางแผน การดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร						[]32

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

คำชี้แจง

โปรดเขียนข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. ด้านการเตรียมการใช้หลักสูตร

- 1.1
- 1.2
- 1.3
- 1.4
- 1.5

2. ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร

- 2.1
- 2.2
- 2.3
- 2.4
- 2.5

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

3. ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร

- 3.1
3.2
3.3
3.4
3.5
-
-

ภาคผนวก จ.

ตาราง 9 - 12

ตาราง 9 ระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านการเตรียมการใช้หลักสูตร เป็นรายชื่อ

ข้อ	การเตรียมการใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1.	การวางแผนการเตรียมศึกษาหลักสูตรในด้าน โครงสร้างเนื้อหาก่อนการนำไปใช้ ในโรงเรียน	2.6636	.8386	ปานกลาง
2.	การวางแผนการเตรียมศึกษาหลักสูตรในด้าน วิธีการจัดการเรียนการสอนก่อนการนำไปใช้ ในโรงเรียน	2.6355	.7978	ปานกลาง
3.	การวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยการใช้ เอกสารสิ่งพิมพ์	2.7009	.9515	ปานกลาง
4.	การวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยการ ประชุมผู้ปกครอง	2.6355	1.0650	ปานกลาง
5.	การวางแผนเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน	2.6495	1.0497	ปานกลาง
6.	การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารโรงเรียน ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน	2.5607	1.0497	ปานกลาง
7.	การวางแผนจัดห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่พร้อม สำหรับจัดการเรียนการสอน	2.6776	1.2117	ปานกลาง
8.	การวางแผนจัดอาคารประกอบให้อยู่ในสภาพ ที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนและ การปฏิบัติกิจกรรม	2.8505	1.1490	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	การเตรียมการใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
9.	การวางแผนจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอน ให้เพียงพอตามความต้องการของครูผู้สอน	3.0794	.9184	ปานกลาง
10.	การวางแผนของงบประมาณเพื่อการจัด การเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.1963	1.0341	ปานกลาง
	เฉลี่ย	2.7650	.6621	ปานกลาง

ตาราง 10 ระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร เป็นรายชื่อ

ข้อ	การดำเนินการใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1.	การอำนวยความสะดวกให้จัดประชุมครูผู้สอนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	2.6542	1.0401	ปานกลาง
2.	การกำกับ ดูแลการปฐมนิเทศนักเรียน	2.5140	.9773	ปานกลาง
3.	การตรวจสอบแผนการสอนก่อนการนำไปใช้สอน	2.7946	.9369	ปานกลาง
4.	การกำกับ ดูแลการจัดตารางสอนให้เหมาะสมกับครูผู้สอน	2.7383	1.2283	ปานกลาง
5.	การกำกับ ดูแลครูให้เข้าสอนตามที่ได้รับมอบหมาย	2.6542	1.2303	ปานกลาง
6.	การดูแลควบคุมการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร	2.7944	1.0983	ปานกลาง
7.	การอำนวยความสะดวกด้านเอกสารหลักสูตรแก่ครูผู้สอน	2.7850	1.1303	ปานกลาง
8.	การอำนวยความสะดวกทางวิชาการแก่ครูผู้สอน	2.8224	1.0192	ปานกลาง
9.	การอำนวยความสะดวกด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนแก่ครูผู้สอน	2.9766	.9950	ปานกลาง
10.	การควบคุม กำกับ ดูแลงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการใช้หลักสูตร	3.0140	.9166	ปานกลาง
11.	การอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่	3.0748	1.1441	ปานกลาง
12.	การกำกับ ดูแลให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.0093	1.0070	ปานกลาง
13.	การกำกับ ดูแลให้นักเรียนได้ฝึกภาคปฏิบัติ	2.8271	.9801	ปานกลาง
	เฉลี่ย	2.8199	.8173	ปานกลาง

ตาราง 11 ระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร เป็นรายชื่อ

ข้อ	การประเมินผลการใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1.	การดูแลควบคุมการสอนของครูผู้สอน	2.7290	1.0307	ปานกลาง
2.	การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	2.8645	1.2046	ปานกลาง
3.	การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา	2.7850	1.0212	ปานกลาง
4.	การตรวจสอบข้อมูลจากการประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.7897	.8974	ปานกลาง
5.	การสรุปผลการดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน	2.8224	1.0192	ปานกลาง
6.	การติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนให้ชุมชนทราบ	2.7336	.8981	ปานกลาง
7.	การนำผลที่ได้จากการประเมินมาวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	2.8037	.8272	ปานกลาง
	เฉลี่ย	2.7897	.8232	ปานกลาง

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม เป็นรายข้อ

Item	Mh	Varh	MI	Varl	t-test
1.	3.6154	.5064	2.4706	.8745	4.20
2.	3.6923	.4804	2.7647	.7524	3.87
3.	3.1538	.8987	2.5294	1.3284	1.84
4.	3.5385	.7763	2.7059	1.1048	2.31
5.	3.8462	.8987	2.2941	1.0467	4.27
6.	3.7692	1.0919	2.4118	1.2776	3.07
7.	4.3077	.8549	2.0588	.9663	6.63
8.	3.6154	.5064	2.8824	1.2187	2.03
9.	3.5385	1.0500	2.8824	.7812	1.97
10.	3.8462	.6887	3.2353	1.5624	1.91
11.	3.9231	.2774	2.4118	.9393	5.60
12.	3.9231	1.1152	2.1765	.8828	4.79
13.	3.5385	.7763	2.6471	1.1147	2.46
14.	4.3846	.6504	2.4118	1.1213	5.64
15.	4.0769	.6405	2.2353	1.2515	4.83
16.	3.8462	.6887	2.6471	.7859	4.36
17.	4.3077	.8549	2.5294	1.0676	4.91
18.	4.3846	.6504	2.0941	.9852	6.61
19.	3.6923	.7511	2.5882	1.0037	3.31
20.	3.9231	.6405	2.8235	.8828	3.79
21.	4.3846	.8697	2.8235	1.2367	3.87

ตาราง 12 (ต่อ)

Item	Mh	Varh	MI	Varl	t-test
22.	4.2308	.8321	2.6471	.6063	6.04
23.	4.2308	.5991	2.1167	.7812	8.09
24.	4.1538	.6887	2.1765	.7276	7.55
25.	4.3846	.7679	2.3529	1.0572	5.84
26.	3.9231	.8623	2.5294	.7998	4.57
27.	3.6154	.7679	2.5294	.7998	3.75
28.	3.9231	.6405	2.2353	.9701	5.42
29.	3.5385	.5189	2.2353	.7524	5.34
30.	3.6154	.5064	2.4706	.7174	4.89

Item หมายถึง ข้อที่

Mh หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง

Varh หมายถึง ความแปรปรวนของกลุ่มสูง

MI หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

Varl หมายถึง ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

ค่า t-test ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ง.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ที่

(สำเนา)

ที่ ทม 1018(6)/0687

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

อำนวยการเมือง จังหวัดสงขลา 90000

23 เมษายน 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คุณเฉลิม แสงสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประทีป แสงส่อง เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

นิสิตผู้นี้ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง การศึกษาปัญหา
การบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของ
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ ประทุมมพันธ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านคือ ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่ นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สิบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผศ.ดร.สิบพงศ์ ธรรมชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (074) 313153

(สำเนา)

ที่ ทม 1018(6)/0688

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

อาเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

23 เมษายน 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คุณประกอบ มณีโรจน์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประทีป แสงส่อง เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

นิสิตผู้นี้ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาปัญหา
การบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของ
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ กรรมการ

สิ่งทีนิสิตไ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านคือ ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่ นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สิบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผศ.ดร.สิบพงศ์ ธรรมชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (074) 313153

(สำเนา)

ที่ ทม 1018(6)/0689

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

อาเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

23 เมษายน 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คุณสมารถ บุญทอง

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประทีป แสงส่อง เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

นิสิตผู้นี้ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง การศึกษาปัญหา
การบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของ
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์ ดร.โรสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ กรรมการ

สิ่งทีนิสิตไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านคือ ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
วเห็นแก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สืบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผศ.ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (074) 313153

(สำเนา)

ที่ ทม 1018(6)/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

อาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา 90000

เมษายน 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประทีป แสงส่อง เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

นิสิตผู้นี้ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาปัญหา
การบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของ
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์จากท่านคือ ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สิบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผศ.ดร.สิบพงศ์ ธรรมชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (074) 313153

การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2541

การศึกษานโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีความมุ่งหมายเพื่อทราบระดับนโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบนโยบายการบริหารหลักสูตรดังกล่าว ตามตัวแปรประสมการณ์ของผู้บริหาร และจำนวนห้องเรียนในโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน รวมทั้งเพื่อทราบข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหานโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 214 คน สุ่มจากประชากร 486 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ห้าระดับ จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีนโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีนโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีห้องเรียนต่างกัน มีนโยบายการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ ในการแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตร ควรจัดประชุมสัมมนาผู้บริหาร
โรงเรียนในเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ผู้บริหารโรงเรียนควรควบคุม ติดตามช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์
และควรประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

**A STUDY OF PROBLEMS REGARDING PRIMARY SCHOOL CURRICULUM
ADMINISTRATION B.E. 2521 (REVISED IN B.E. 2533) AS ENCOUNTERED
BY THE PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE OFFICE
OF SONGKHLA PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION**

AN ABSTRACT

BY

PRATHEEP SAENGSONG

**Presented in partial fulfillment for the requirement of the Master of
Education degree in Educational Administration**

Thaksin University

May 1998

This research was aimed at studying levels of problems regarding school curriculum administration B.E. 2521 (revised in B.E. 2533) as encountered by the primary school administrators under the Office of Songkhla Provincial Primary Education, and comparing the problems according to the following variables; experiences of administrators, and classroom numbers of the working school. Another aim of the research was to gather suggestions for solving the problems of those primary school administrators.

The research sample consisted of 214 primary school administrators randomly selected from 486 subjects under the Office of Songkhla Provincial Primary Education. The data collection instrument was a 30-item, five-point, and rating scale questionnaire. The collected data were analyzed into percentage, mean, and standard deviation. The t-test was employed for hypothesis testing.

The results revealed that;

1. As a whole and for individual components, levels of problems regarding primary school curriculum administration encountered by the primary school administrators were at a moderate level.

2. As a whole, the primary school administrators who differed in terms of experiences indicated a statistically significant difference at the .05 level in their perceptions of problems regarding the primary school curriculum administration.

3. As a whole and for individual components, the primary school administrators who differed in terms of classroom numbers indicated no statistically significant difference in their perceptions of problems regarding the primary school curriculum administration.

Suggestions for solving problems regarding the primary school curriculum administration B.E.2521 (revised in B.E. 2533) identified were; the primary school administrators should control and monitor learning and teaching activities designed by the teachers, and curriculum implementation should be continuously evaluated.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายประทีป แสงส่อง

เกิดวันที่ 28 เดือน เมษายน พุทธศักราช 2498

สถานที่เกิด หมู่ที่ 1 ตำบลปากพะยูน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพัทลุง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 49/14 ถนนเพชรเกษม หมู่ที่ 2 ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอนาดีใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ใหญ่

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านปลักคล้า อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515 ม.ศ.3 จากโรงเรียนหารเทา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพัทลุง

พ.ศ. 2517 ป.กศ. จากวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

พ.ศ. 2523 กศ.บ. (สังคมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

พ.ศ. 2541 กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยทักษิณ